

Forfatter: Johan Ludvig Heiberg, 1791-1860

Titel: Udrag fra BREV TIL: Heiberg, Ludvig FRA: Heiberg, Peter Andreas (1811-02-02)

Citation: Johan Ludvig Heiberg, 1791-1860: "Breve fra Peter Andreas Heiberg", i *Breve fra Peter Andreas Heiberg*, C. A. Reitzels Forlag, s. 125. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990119-000-shoot-idm140619130927424.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Peter Andreas Heiberg

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Jeg takker dig for hvad du melder mig om dig selv og din Familie; men disse Nyheder ere allerede saare gamle, og jeg venter engang ved Leylighed paa Fortsættelsen. Det smerter mig i Sjelen, hver Gang jeg læser de Danske Aviser, og deraf seer hvor stor Elendigheden er i Dannemark, og jeg begriber let at det maae svie hos ethvert Menneske, der kuns har maadelige og visse Indkomster. At Dannemark måtte komme til at lide og bære sin Deel af den almindelige Elendighed var uundgaaeligt, men at synke saa dybt, som Landet er sunket, det var umueligt, naar blot sund Sands, jeg vil ikke sige store Talenter, havde siddet ved Roeret. Efterverdenen vil ikke efterlade at brændemærke visse Mennesker, som det nu er klogest ikke at nævne. Ogsaa for Frankrig er en Gjengjeldelse og en græsselig Hevn forbeholdt; den ytrer sig allerede frygtelig, men Gud bevare mig for at see Maalet opfyldt. Det værste er at man maae sige med Horats: Quicquid elirant. Hvad der høylig forundrer mig er at see hvor ubegribelig falskt man bedømmer Verdens nuværende Forfatning i mit Fædreneland; dog, jeg har ikke Leylighed til at lære at kjende de oplyste, fordomsfrie og selvstændige Danske Mænds Domme, jeg maae altsaa holde mig til hvad jeg læser; og dette indskrænker sig næsten eene og allene til Aviserne, hvis Aand, saa ofte som de tillade sig at gjøre Anmærkninger, er høyst foragtelig. Jeg kan, desværre, i den Henseende, ingen anden Avis undtage end Statstidenden, der aldrig gjør Anmærkninger eller ytrers. 126 Meeninger, med mindre de ere officielle, og med dem har det en gandske anden Beskaffenhed. Det hænder sig dog undertiden at de Herrer Avis-Redaktørers hjemmegjortte Anmærkninger give en saare frugtbar Anledning til Latter, i det de ikke sjelden røbe en tyk Uvidenhed selv i de Ting som det er deres Pligt at kjende, og som blot den sunde Fornuft burde have lært dem.